

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๒/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๒๐/๒๕๖๓

วันที่ ๒๓ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง ศาลจังหวัดกันทรลักษ์

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๐
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ หรือไม่

ศาลจังหวัดกันทรลักษ์ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท โรงสีหิรัญย์เจริญ จำกัด ที่ ๑
กับพวกรวม ๓ คน) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๙๑/๒๕๖๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำโต้แย้งและเอกสารประกอบสรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดกันทรลักษ์เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องบริษัท โรงสีหิรัญย์เจริญ จำกัด ที่ ๑
นายชัยโรจน์ หิรัญโชคอนันต์ ที่ ๒ และนายสุเมธ จงมั่งคั่ง ที่ ๓ เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดกันทรลักษ์
เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๙๑/๒๕๖๒ ฐานความผิดร่วมกันเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย
ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ไร้ประโยชน์ ย้าย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน
โดยทุจริตเป็นเหตุให้ผู้รับหลักประกันไม่อาจบังคับหลักประกันทั้งหมดหรือบางส่วนตามพระราชบัญญัติ

หลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๖ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และมาตรา ๙๑ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ เนื่องจาก จำเลยทั้งสามร่วมกันนำข้าวสารหรือข้าวเปลือกในคลังสินค้าที่จำเลยทั้งสามใช้เป็นหลักประกันในการทำ สัญญาประกันทางธุรกิจกับบริษัท ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ผู้เสียหาย ออกไป ทำให้สัดส่วน คงเหลือน้อยกว่าร้อยละ ๑๔๓ ของภาระหนี้ที่จำเลยทั้งสามค้ำผู้เสียหายในขณะนั้น เป็นเหตุให้ผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้รับหลักประกันไม่อาจบังคับหลักประกันเอากับจำเลยทั้งสามทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธทุกข้อกล่าวหาและยื่นคำโต้แย้งต่อศาลจังหวัด กันทรลักษณ์ขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่าพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ โดยโต้แย้งว่าบทบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้เพียงผู้รับหลักประกันเท่านั้นมีอำนาจในการยื่นขอจดทะเบียน แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกทางทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางทะเบียนเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราว ก่อนการวินิจฉัย

ศาลจังหวัดกันทรลักษณ์ให้โจทก์และโจทก์ร่วมคัดค้านคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสามและมีคำสั่งให้ ส่งคำโต้แย้งพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยมาตรา ๕ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณา ต่อไปได้แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควร ได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำโต้แย้งและเอกสารประกอบเป็นกรณีจำเลย ทั้งสามโต้แย้งพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๐ ว่าบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้ผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการทางทะเบียนกับ เจ้าหน้าที่ทะเบียน มีผลให้จำเลยทั้งสามซึ่งเป็นผู้ให้หลักประกันไม่สามารถยื่นขอจดทะเบียนแก้ไขรายการ จดทะเบียน หรือยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจได้ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการ ดำเนินการทางทะเบียนที่คู่สัญญาสามารถยกขึ้นโต้แย้งในข้อพิพาททางแพ่ง แต่คำฟ้องในคดีนี้ พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญาต่อศาลจังหวัดกันทรลักษณ์ขอให้พิจารณาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของ จำเลยทั้งสามฐานความผิดร่วมกันนำข่าวสารหรือข่าวเปลือกออกจากคลังสินค้าหลายครั้งโดยไม่ได้รับความ ยินยอมซึ่งเป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๖ กรณีคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสามดังกล่าวไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจังหวัดกันทรลักษณ์ จะใช้บังคับแก่คดี ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญ จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับ คำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๔ -

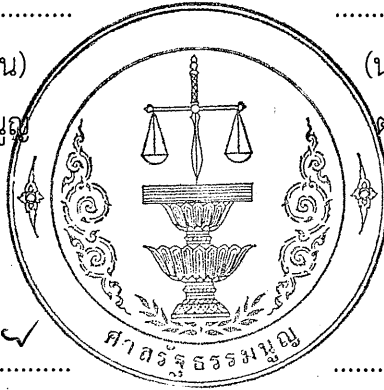
(คำสั่งที่ ๖๒/๒๕๖๓)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ